

afsluttet Hele, som danner det foreløbige Maal for de Arbejder, der iværksættes. I Lovforslaget søges Bemyndigelse til at bringe hele det reducerede Projekt til Gennemførelse, men den foreløbige Arbejdsplan vil kun gaa ud paa heraf at gennemføre en Del. Udgifterne til denne Del af Arbejdet, hvorom der i Anmærkningerne findes nærmere Redegørelse, ville være 16,600,000 Kr. Dertil komme Arealerhvervelser til 1,800,000 Kr., medens de frigjorte Arealers Værdi ansættes til 12 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., saaledes at Endeudgiften for dette Afsnit bliver omtrent 6 Mill. Kr. Naar man har gennemført dette og derefter vil gaa videre, ville de resterende Arbejder koste omtrent 6,900,000 Kr. og 300,000 Kr. til Ekspropriation, medens der vil yderligere frigøres Arealer til godt 4 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. — Under alt dette er der imidlertid ikke Tale om at flytte Værkstederne. Det er Forudsætningen ved hele denne Plan, at de i alt Fald foreløbig blive liggende, hvor de ere. Men hvis man derefter, naar det øvrige er gennemført, vil gaa til at flytte Værkstederne, vil dette kunne ske saa at sige uden Udgift. Thi ved en fornyet Gennemarbejden af Planerne desangaaende er man kommen til det Resultat, at et fyldestgørende Anlæg vil kunne tilvejebringes for en Sum af omtrent 3,300,000 Kr., og da de Arealer, som Værkstederne for Tiden lægge Beslag paa, repræsenterer en Værdi af omtrent 3,200,000 Kr., vil til den Tid Værkstedernes Flytning kunne ske uden nævneværdig Udgift for Statskassen.

I alt dette er der naturligvis et Punkt, hvor man kan rejse Tvivl om Beregningernes Rigtighed, eller hvor der i alle Tilfælde kan være forskellige Meninger; det er Værdien af de Arealer, der blive frigjorte og ere bestemte til at sælges. De Vurderinger, der have fundet Sted, ere foretagne af særlig kyndige og, efter hvad jeg har Grund til at tro, tilstrækkelig forsigtige Folk. Men naturligvis, det siger sig selv, at daarlige Konjunkturer under de skiftende Tider altid ville kunne medføre, at man maaske faar mindre ud af disse Arealer, end man gør Regning paa. Hvis man altsaa, for at være ganske særdeles forsigtig, yderligere vil reducere disse Arealers anslaaede Værdi med, lad mig sige f. Eks. 25 pCt., vil naturligvis den endelige Udgift blive noget større, men dog kun mellem 10 og 11 Millioner i Stedet for, som det oprindelige Projekt udviste, imellem 16 og 17 Millioner.

Jeg har endnu at tilføje nogle Ord

om Arrangementet med de to Kommuner. Jeg har sagt, at Forudsætningen for Kommissionens Anbefaling af den foreliggende Løsning var den, at der opnaaedes passende og klækkelige Tilskud fra de to Kommuner. Der har været ført Forhandlinger med Københavns Magistrat, og der er tilvejebragt et foreløbigt Udkast til Overenskomst. Sagen er ikke bleven endelig bragt i Orden, — den vil jo under alle Omstændigheder være at forelægge ogsaa for Borgerrepræsentationen, — men en Ordning af omtrent det Indhold, som foreløbig er sat paa Papiret, gaar jeg ud fra vil kunne opnaas, og jeg mener, at Opnaaelsen af en saadan Ordning maa være Betingelsen for, at Staten paatager sig Gennemførelsen af dette store Arbejde. De Ofre, som Københavns Kommune skulde bringe, vilde da være for det første at give Afkald paa Forkøbsretten til en væsentlig Del af den gamle Banegaards Terræn. Denne Forkøbsret repræsenterer i Penge en Værdi af omtr. 3 $\frac{1}{3}$ Mill. Dernæst skal Kommunen afgive de den tilhørende Arealer, som Planen i øvrigt kræver, medens den dog til Gengæld vil faa en Del Staten nu tilhørende Arealer ved Magelæg. Hvad Kommunen afleverer mere, end den faar, er anslaaet til en Værdi af 600,000 Kr. Fremdeles skal Kommunen betale 1 Mill. Kr. kontant, at udrede i 15 Aar med $\frac{1}{15}$ om Aaret, og endelig skal den overtage forskellige Arealer, som den skal betale med 638,000 Kr. Disse forskellige Ydelser finder jeg efter Omstændighederne maa erkendes at være meget respektable. Jeg kan derfor fuldt ud anbefale, at Staten accepterer en Ordning paa dette Grundlag. Men jeg tilføjer, at saavel København som Frederiksberg lægger en alt overvejende Vægt paa at blive fri for Niveauskæringer, og derfor er ogsaa Københavns Kommunes Tilbud om at betale 1 Million kontant og overtage de omtalte Arealer til den nævnte Pris afhængigt af, at Niveauskæringerne gaa helt ud af Verden. Dette er imidlertid noget, som efter den her lagte Arbejdsplan ikke vil kunne ske i første Omgang. Hvad Frederiksberg Kommune angaar — med hvilken der ikke er naaet nogen Aftale, men med hvilken der er ført foreløbige Forhandlinger, som have ledet til, at ogsaa denne Kommune antagelig vil give et Tilskud af 1 Million kontant — da vil ogsaa dette Tilskud være udtrykkelig betinget af, at Niveauskæringer ophæves. Den Del af det hele Arbejde, som ifølge den foreliggende Plan i første Omgang skal bringes til Ud-